

Embedsmænd antagne Betjente, der fik 900 Rd. i aarlig Løn, og paa nogle Andre, der oppebare en noget lavere Løn, og man har i det andet Thing af Hensyn til, at der betaltes de omfattede Lønninger, der ansaaes som for høie, foreslaaet og vedtaget Afdrag i den indrømmede Contoirholdsgodtgjorelse for de paagjældende Embeder. Jeg skal nu ikke oplaste mig til Dommer over, hvorvidt det har været rigtigt eller ikke at foretage disse Afdrag; jeg skal, som sagt, notes med at slutte mig til de Forslag, der ere stillede af den høitærede Finantsminister; men jeg ønsker at fremkalde en udtrykkelig Udtalelse af den ærede Finantsminister om, at man ved de Endringsforslag, der saaledes ere vedtagne i det andet Thing, ikke har voteret nogen Lønning for de enkelte paagjældende Betjente, saa at der altsaa Intet vil være tilhinder for, naar de vedkommende Embedsmænd maatte finde Anledning dertil, at disse Betjente da bibeholde den Lønning, der hidtil har været udredet til dem, og navnlig altsaa ogsaa de Lønninger, som jeg før hentydede til. Jeg ønsker altsaa, for at jeg skal være fuldstændig tydelig, en Udtalelse om, at derved, at man har anseet det for at være for meget at give en Løn af 900 Rd. til en Contoirbetjent, hvorfor man har afdraget Noget i den foreslaaede Contoirholdsgodtgjorelse, — derved er det ikke vedtaget gennem en Rigsdagsbeslutning, at der ikke maa lønnes med 900 Rd., men kun med 800 Rd., men der er fremdeles tilstaaet alle vedkommende Embedsmænd Frihed til af deres Contoirholdsgodtgjorelse at lønne deres Betjente saaledes, som de finde det rigtigt og forsværligt i Forhold til deres Tjeneste.

Finantsministeren: Jeg anseer det som Noget, der ikke kan være Tvivl underkastet, at det maa være vedkommende Embedsmænds egen Sag, hvorledes han vil lønne sine Contoirbetjente. Hvorledes han vil fordele Lønningerne imellem dem, er Noget, som Finantsministeren, der skal gennemføre den foreslaaede Lov, ikke har det Mindste at gjøre med. Hvad han har med at gjøre, det er at paasee, at Embedsmanden holder paalidelige og ordentlige Folk, og, hvis dette ikke er Tilfældet,

da har han at stride ind. Men, saalænge Embedsmanden sørger for, at Forretningerne udføres paa en Maade, som maa ansees for tilfredsstillende, saa forekommer det mig at være Noget, der ligger uden for Finantsministerens Competence, at have Indseende med, hvorledes han lønner sine Folk, eller at afgjøre, hvorledes han skal lønne dem. Det er, som sagt, kun, hvis Tjenestens Udførelse skulde lade Noget tilbage at ønske, at der er Anledning for Finantsministeren til at træde til og muligens at befale Embedsmanden at skaffe sig andre Contoirfolk end dem, som han i Diebliffet har. Det forekommer mig heller ikke, at der i Lovforslagets Form er Noget, som kan give Anledning til at troe, at der enten fra den lovgivende Magts eller fra Ministeriets Side skulde føres et saadant Tilsyn som det, hvortil det ærede Medlem sigtede. Naar i Lovforslagets Motiver Udgifterne ved de forskellige Soldcontoirer ere specificerede, da er dette naturligtvis kun skeet for at give en Veiledning til at bedømme, hvorvidt de foreslaaede Contoirholdsgodtgjorelser kunde ansees for passende efter de vedkommende Embeders Betydning og Omfang eller ikke.

Fischer: Jeg deler ganske den Betragtning, som nu blev fremsat af den høitærede Minister. Men jeg haaber ogsaa, at Ministeren vil have seet, hvad det er, der har kunnet give Anledning og, efter hvad der er mig bekjendt, virkelig har givet Anledning til Tvivl, det nemlig, at den i det andet Thing afgivne Betænkning har gjort de enkelte Lønninger til Gjenstand for Betragtning og har taget dem som Udgangspunkt for Medjættelser af de opførte Beløb. Deraf kunde en Misforstaaelse opstaae, og det er den, som jeg har ønsket at forebygge.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Endringsforslag af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget, under Nr. 1 til § 1: